

Annie Lööf: Sommartal 2016

Talare

Annie Lööf
Partiledare

Datum

24 augusti 2016

Plats

Stockholm

Välkomna hit till Långholmen. En grön oas. Mitt i en orolig värld. I dag går mina tankar till de omkomna, de skadade och deras anhöriga vid jordbävningen i Italien. Naturens krafter kan verkligen skapa förödelse och sorg. Det har varit en mörk sommar. Nice, Bagdad, München, Aleppo, Istanbul, Orlando. Listan kan göras lång över städer vars namn skrivits i blod. Terrordåd. Mord. Vansinnesattacker. Militära hot. Kupp försök. Laglösa stadsdelar. Bilar som brinner i förorterna. Men också tafsande och kränkningar mot kvinnor. Våldet finns överallt. Där borta, och här hemma. Och mitt i allt detta vansinne. I all denna sörja av våld och vedervärdigheter. Där trivs populisterna. Där finns deras livsluft: Donald Trump, Marine le Pen, Viktor Orbán, Vladimir Putin, Jimmie Åkesson. Det har varit en mörk sommar. Och allt detta kastar långa skuggor. Det skapar oro. Föder rädsla. Allt för många upplever att framtiden har blivit ett hot. Allt för många upplever att omvärlden är otrygg. Att närmiljön är osäker. Så ska det inte vara. Människors oro förtjänar att tas på allvar. Mötas av ett tryggt ledarskap. Av politiker som tar ansvar. Som tar samhällsproblemen på allvar. Som inte tävlar om att skrika högst. Inte tävlar om att vara mest extrem. Eller att svartmåla mest. Vi behöver inga populisterna. Eller vilsna socialdemokrater. Sverige behöver trygghet. Tydlighet. Politiker som tar ansvar. Sverige behöver ett nytt ledarskap. Sverige behöver ett starkt Centerparti. *** Att ta ansvar. Det är bland det viktigaste vi kan göra. Det blev extra tydligt för mig den här sommaren. För mitt bland alla tragiska händelser vi upplevt så reste jag också till Härnösand för att ta ett sista farväl av en stor förebild. Av en politiker som alltid – alltid tog ansvar. Av Sveriges tidigare statsminister. Av Thorbjörn Fälldin. Han var en enkel man, men hans gärning var allt annat än enkel. När Thorbjörn Fälldin gick bort förlorade Sverige en av sina främsta politiska ledare i modern tid. Han var bonden som blev statsminister. Ångermanlänningen som blev landsfader. Centerpartisten som ledde borgerligheten till två historiska valsegrar. Hans hjärta klappade hårt för landsbygden. För hembygden. För miljön. För att göra Sverige bättre. Med sin pipa i mungipan. Med sitt lugn och sin trygghet. Med stor eftertänksamhet tog

han ansvar i en svår tid. Han visade ledarskap när Sverige behövde det som bäst. Bröt fyra decennier av socialdemokratiskt styre. Han höll emot skenande centralisering och tilltagande miljöhot. Och. Han höll gränsen. Thorbjörn Fälldin krossade glastak. Han banade väg för jämställdhet. För honom var det kanske inte en så stor sak. Det var så självklart att ha rätt person på rätt plats. Men för kvinnors plats i politiken var det ett sjumilakliv. I hans regering fanns det fler kvinnor än i någon tidigare regering. Det var logiskt. Det var självklart. Han ville ju ha den som var bäst lämpad på varje ministerpost. Ansvarstagandet. Landsbygden. Omtanken om miljön. Idogt arbete. Jämställdhet. Det är arv från Thorbjörn som Centerpartiet bär med sig än i dag. Det är något vi bär rakryggat. Med stolthet. Tack för allt du gjort Thorbjörn, allt du gjort för Sverige. Vi glömmer dig aldrig.***Det är skymning. Det är sommar. Det är fest. Från högtalaren dunkar musiken. Festivaler och konserter är och ska vara glädje. Förväntningar. Men tyvärr är de också skräck. Kränkningar. För mitt bland dansande människor, där trevar sig händer dit händerna inte ska vara. Det räcker att ta en av sommarens festivaler som exempel. Åtta anmälningar om ofredande redan första dagen på We are Sthlm. Men samma mönster har upprepats konsert efter konsert. Kvinnors kroppar får helt enkelt inte vara i fred. Tyvärr är det inget nytt fenomen. Att kvinnor känner sig som allmänt villebråd. Att kvinnor räknar med att de kan bli ofredade. Så har det varit länge. Jag och mina kompisar har också varit rädda. Men nej. Det som händer unga kvinnor på festivaler, på skolgårdar, på krogen. Det som hänt kvinnor i alla tider. Det är inte acceptabelt. Det är aldrig acceptabelt. Inte nu, inte förr, ingenstans. Det är därför som Centerpartiet i höstens budgetmotion kommer att avsätta 50 trygghetsmiljoner för att stärka polisens arbete mot dessa brott. För att fler poliser ska kunna vara på plats, gripa, lagföra och ha resurser till utredningar. Vi menar allvar. Tafsandet måste upphöra. Varje kvinna har rätt att känna sig trygg. Varje kvinna har rätt till sin egen kropp. Punkt.***De sexuella ofredandena måste få ett slut. Men trakasserierna i samhället har också ett ännu fulare ansikte. Antalet våldtäkter i Sverige fortsätter ligga på en hög nivå. År efter år. På en konstant för hög nivå. Det handlar om liv som aldrig blir desamma igen. Om fruktansvärda kränkningar. Om händelser som aldrig går att suddas bort. Som aldrig går att glömma. Övergreppen fortsätter att ske. Jag vill därför rikta en mycket tydlig uppmaning till regeringen. Inför en samtyckeslagstiftning. Gör det nu. Lagg det inte på is. Tveka inte. Gör det. Alliansen tillsatte utredningen. Sedan regeringen kom till makten har den förlängts och går nu in på sitt tredje år. Regeringen borde istället agera kraftfullt och snabbt. För egentligen är det så enkelt. Ett nej är ett nej. Och bara ett ja är ett ja. Svårare än så är det faktiskt inte.

Och är man det minsta osäker, ja då finns det faktiskt två alternativ. Fråga. Eller låt bli.***En samtyckeslagstiftning är ett första steg. Men det räcker inte. Det måste bli ett än tydligare fokus på gärningsmannens ansvar. Centerpartiet vill därför även bestraffa oaktsamhet vid våldtäkt. Vet gärningsmannen att offret inte kan freda sig eller säga nej. Borde hen förstå, men våldtar ändå. Då ska det vara straffbart. Det ska inte gå att skylla ifrån sig. Skylla på att man inte förstod. Detta handlar om att sunt förnuft måste råda. Att gärningsmän inte ska kunna gömma sig bakom en ihålig lagstiftning. Det är nämligen hög tid att ta det vidriga och oacceptabla beteendet på allvar. Det handlar om alla människors lika värde. Det handlar om jämställdhet. Om kvinnors rätt till sina egna kroppar. Om trygghet. För nu. Nu räcker det.***Tryggheten. Den är även till för de kvinnor som lever i hederskulturer. Till för kvinnor som Sara Mohammad. Hennes berättelse på en timme och 30 minuter i Sommar i P1 är en berättelse som jag aldrig kommer att glömma. Hennes barndom. Hennes historia som präglas av hedersbrott. Med en mamma som könsstympade henne. En pappa som inte kunde stå emot släktens starka vilja att kuva hans dotter. Hon som sa ja till att gifta sig med ett vapen riktat mot sitt huvud. Hon är inte ensam. Centerpartiet har därför föreslagit att hedersmotiv ska ses som en straffskärpande omständighet. En strängare lag är en tydlig signal om att hedersbrott inte kan accepteras. Men vi måste göra mer. För att sätta in rätt åtgärder behöver vi se omfattningen av problemet. Göra en grundlig analys. Så att vi kan göra rätt saker. Samhället behöver ta problemet på större allvar. Hedersbrott ska inte gömmas och glömmas bort. De ska lyftas genom att synliggöras. Centerpartiet förslår därför att en hederskommission tillsätts. Hederskommissionen ska samla kompetens från såväl rättsvårdande som sociala myndigheter. Den ska ta fram tillförlitlig statistik. Kartlägga vilka insatser som fungerar bäst för att motverka hedersbrott. Genom att stirra dessa förfärliga brott och seder i vitögat blir det möjligt att se vad som måste göras. Sverige ska vara ett land där vi inte är rädda för att ta hedersförtrycket på allvar. Där vi aldrig sviker offren. Där vi står på de utsattas sida. Ett land där vi alltid tar kampen för jämställdheten.***Jämställdhet. Det är en så tydlig värdering. En universell värdering som gäller över tid och rum. Men som kommit att bli särskilt stark i Sverige. Demokrati, frihet, yttrandefrihet. Också det är universella värderingar där vi i Sverige ligger långt fram. Men det är värderingar som inte känner geografiska gränser. Som är starka också i många andra länder. Det är värderingar som vi vill att alla människor ska omfattas av. Tjejerna på We are Sthlm. Liksom kvinnorna i Saudi. Det är värderingar som vi står bakom, inte för att de är starka i Sverige. Utan för att vi helt enkelt anser att

de är rätt. Jämställdhet, demokrati, frihet, yttrandefrihet. Universella värderingar. De ska vara svenska värderingar. Men de ska faktiskt också vara hela världens värderingar. ***”Detta hus byggdes 1917 då världen stod i brand och folk fingo svälta även i vårt neutrala land.” De orden, nedtecknade på en bräda, fann en snickare som renoverade Green hotell, i Tällberg i Dalarna. Meddelandet från förra sekelskiftet vittnar om mörka tider från vår historia. Men Tällberg vittnar också om kraften som kan finnas i ett samhälle. I generationer har människorna där förvaltat arvet. Drivna entreprenörer. Verksamma på landsbygden, i hjärtat av Dalarna. Familjeföretag. Som familjen Åkerblad på hotellet som bär deras efternamn. I 22 generationer har de nu förvaltat sin gård och byggt upp en framgångsrik hotellverksamhet. Genom samarbete och idogt arbete är det en levande bygd. I dag har Tällberg 200 invånare, 1 500 hotellbäddar, och över 100 000 gästnätter om året. I bygden och i Leksands kommun myllrar det av småföretag. Av entreprenörer. Här finns lokala designtyger från Jobs. Här finns Insjön med Clas Ohlson. Webbaserade kunskapsföretag och en myllrande besöksnäring. Här finns jobb. Frihandel. Infrastruktur. Bostäder. Det bygger landsbygden stark. Det bygger Sverige starkt. Det skapar jobb. Och jobb det behöver vi. Alla jobb. En av de allra största samhällsutmaningarna vi står inför är att Sverige klyvs. På ena sidan, inne i värmen, finns de som har jobb, som har det bra. Kan språket. Har utbildning. Är etablerade i samhället. På andra sidan, ute i kylan. Där sitter de som saknar utbildning, som är nya i Sverige, som knappt vågar drömma om ett arbete. Där i kylan sitter alla de som Stefan Löfven inte ser. Men så ser tudelningen ut. Och, om vi inte gör något. Om vi inte agerar – då riskerar vi att en ny underklass växer fram. Det är något som jag aldrig kan acceptera. Nyckeln stavas jobb. Och insikten om att alla jobb behövs. Så att fler samhällen kan blomstra som Tällberg. Så att även den som saknar universitetsutbildning, är ny i vårt land kan få en egen lön. Har man halva livet bakom sig är det ett jobb man söker. Inte en universitetsexamen. Därför behöver vi fler enkla jobb. Ska vi mota utanförskapet. Då måste Sverige ledas av en regering som ser det självklara: att alla jobb behövs. Jag tror ni hör vart det här leder. Ska vi klara jobben. Ja, då behöver faktiskt Sverige en ny statsminister. En som inte blundar. Någon som tar ansvar. Mina vänner. Sverige behöver inte en regering som sticker huvudet i sanden och låtsas som att det regnar. Sverige behöver ett nytt ledarskap. Sverige behöver Alliansen. ***Det låter ibland i den svenska debatten som om arbetsgivaravgiften inte spelar någon roll. Men jag tror att alla som talat med en småföretagare förstår att det inte stämmer. Arbetsgivaravgiften spelar roll. Varje krona räknas. I besöks- och restaurangnäringen får många sitt första jobb. Bara

för hotellen och småföretagen i Tällberg innebär Centerpartiets politik att kostnaderna för varje anställd ungdom minskar med omkring 5 000 kronor i månaden. Det blir 60 000 kronor om året, för varje anställd ungdom. Skillnaden mellan Centerpartiets politik och regeringens är väldigt tydlig: det handlar om att företagen ska ha råd att anställa. Det handlar om att fler jobb ska kunna växa fram. Högre kostnader för att anställa leder till att det blir färre som får jobb. Det blir svårare för ungdomar som ska påbörja sin resa ut i arbetslivet. Det blir svårare för nyanlända och flyktingar att börja sitt nya liv i Sverige. Hjulsnurrar långsammare. Och Sverige blir fattigare. Därför kommer Centerpartiet i höstens budgetmotion att skarpt lägga fram förslaget om ingångsavdrag som vi presenterade under Almedalsveckan. Det är en reform på 11 miljarder. Det är mycket pengar, men helt nödvändigt för att bryta tudelningen och skapa fler jobb. Fokus ligger på borttagandet av arbetsgivaravgiften de två första åren och till de lägsta inkomsterna. Det är vad som gör den effektiv. Centerpartiet gör den här viktiga prioriteringen för att fler jobb ska växa fram. Fler enklare jobb. Nya jobb som Sverige behöver. Jobb som öppnar dörren in på arbetsmarknaden. För mig är det självklart att människor inte ska vara förpassade till bidragsberoende. Människor ska få jobb. Vänner. Alla jobb behövs. Det innebär att vi måste ha ingenjörer, lärare, sjuksköterskor. Men även jobb som inte kräver längre utbildning. Som städare. Tidningsdistributörer. Restaurang- och köksarbetare. Alla jobb behövs. Alla jobb är viktiga. Därför borde det vara en självklarhet för regeringen att öppna dörrarna till arbetsmarknaden. Att ta ansvar för jobben. Visa handlingskraft. Sverige blir inte mer jämlikt om arbetslösheten växer. Tudelningen mellan dem som har jobb och dem som inte har det växer inte ihop av sig själv. Sverige behöver därför ett nytt ledarskap. Som tar fajten om varje jobb. Den fajten tänker Centerpartiet ta. Regeringen kommer få svettas. Varje dag, varje minut hela vägen fram till valet. Det är ett löfte. *** Ett av mina allra första ”jobb” var att plantera granplantor. Jag var sju år. ”Arbetsplatsen” eller ”praktikplatsen” var hemma i min hemby Maramö, i mina föräldrars skog. Jag fick hela 10 öre per planta. Där och då. När jag gick bredvid pappa. Han gjorde metodiskt en grop med sin hacka och jag släppte ned en späd liten planta. Då var det kanske inte bara glada miner från min sida. Det ska villigt erkännas. Men, i efterhand kan jag se tillbaka och förstå att det var där mitt engagemang för miljön började. För vissa är det en särskild händelse. En väckarklocka som ringt och påmint om det alarmerande i klimatförändringar, i miljöproblem. • Den då oförklarliga säldöden i slutet av 1980-talet. • Före och efter-bilder på smältande isar. • Skidanläggningar där snön är ett minne blott. Som fått sadla om till sommarturism med cykling istället för skidåkning. • Bilder

på fåglar från Midwayöarna med plastbitar i magen. Miljöengagemang kan växa fram på olika sätt. Det viktiga är inte hur. Det viktiga är att. Hemma på gården, hos min farmor och farfar var det lika självklart att plantera nya träd som att hugga ned de gamla. Självklart att ta hand om miljön och den natur som gav mat på bordet. För mig handlar miljöengagemanget om sunt bondförnuft. Kretsloppstanken finns i ryggmärgen. Liksom insikten att allting hänger ihop. Nu för tiden är miljöhänsyn det självklara. Det affärsmässigt rätta. Det val många gör utan att blinka. Det är stort. Det är ett systemskifte. Men vi är inte klara. Här hemma måste regeringen börja ta sitt ansvar. För vi tappar fart. Vi måste vända blicken mot vår största, inhemska klimatbov. Och nej, jag menar då inte Stefan Löfven. Jag menar transportsektorn. Vi måste minska utsläppen från våra fordon. Få fram mer förnybara bränslen. Då kan man inte straffbeskatta det förnybara, som regeringen gör. Vi måste också göra mer för att komma tillrätta med det omfattade problemet med mikroplaster. Tyvärr har regeringen avskaffat den havsmiljöambassadör som Alliansregeringen tillsatte. Och de nya initiativen är få. Sverige behöver återta ledartröjan i miljöpolitiken. Tyvärr har Miljöpartiet visat att de inte är uppgiften mogen. Det behöver bli dyrare att skräpa ner. Det behöver bli enklare och billigare för dig, mig och alla andra att göra kloka val och minska mängden plast i naturen. Och regeringen behöver visa handlingskraft och se till att få skärpta regler på plats som gör att mikroplasterna fasas ut ur exempelvis hygienprodukter. Bland smink och krämer i våra badrumsskåp döljs även mikroplaster. Små partiklar som påverkar såväl djur som natur. Vi kan inte blunda för problemen längre. I Stilla havet finns världens största soptipp. Efter decennier av nedskräpning har havsströmmarna fört samman gifter och plastavfall i allt högre koncentrationer. Detta sopområde mitt ute i världshavet är lika stort som Texas. Eller nästan lika stort som Sverige och Finland tillsammans. Detta visar hur stort problemet är. Det visar också att alla goda krafter behövs för att vi ska kunna lösa problemen. Men klimatet och miljön väntar inte på att Socialdemokraterna ska ta sitt förnuft till fånga och ändra favoritfärg från grå till grön. Väntar inte på att Socialdemokraternas verkställande utskott ska låta betongsocialismen ska ge vika för en grön reformagenda. Sverige behöver ett nytt ledarskap. Ett ledarskap som inte sviker miljön och klimatet. Så här i OS-tider, när Sveriges fotbollsdamer visat att det mesta är möjligt är det svårt att hålla sig ifrån en fotbollsreferens. Särskilt som gammal målvakt. Vi har nått 90 minuter nu. Och vi spelar på övertid när det gäller klimatet. Det är hög tid att Stefan Löfven lämnar avbytarbänken och kommer in i matchen. Fattar de avgörande besluten, och gör det nu. Stefan Löfven, låt inte klimatmatchen gå till straffläggning.***Trygghet. Det handlar

om allt det jag talat om i dag. Det handlar om att unga tjejer och kvinnor ska slippa utsättas för övergrepp och ofredanden. Det handlar om att se till så att fler kan få sitt första jobb och om att minska utanförskapet. Det handlar om att ta ansvar för miljön, för klimatet. Trygghet. Det handlar också om maten vi äter. Vi ska kunna lita på att den är hälsosam och säker. Att den inte är fullproppad med gifter och antibiotika. När världsläget blivit allt allvarligare, blir också maten och våra möjligheter att producera bra mat i Sverige en fråga om vår trygghet. Det är därför en helt grundläggande uppgift att se till så att det finns matproduktion i Sverige. Villkoren i dag är oerhört tuffa. Marginalerna inom lantbruket är försvinnande små. Fråga en mjölkbonde så ska du se. Det är därför som Sverige behöver en livsmedelsstrategi värd namnet. En strategi som drar slutsatsen att tillgången på svenska livsmedel är en fråga om trygghet i en orolig värld. En livsmedelsstrategi där det sätts tydliga, mätbara mål för lantbrukets konkurrenskraft. En strategi med särskilda satsningar som kan minska skattetrycket för lantbruksföretagen och se till så att fler jobb kan växa fram. Det ska vara en strategi för jobb, tillväxt och utveckling. En strategi med insikten att alla jobb behövs – även de gröna jobben. Hela Sverige behöver den här strategin. Den är inte bara till för landsbygdens företag. Den är lika mycket till för alla de munnar som finns att mätta i städerna. Sverige är som bekant större än storstan. Regeringen behöver inse det som är en självklarhet för varje centerpartist. Att stad och land hänger ihop. Att en ansvarsfull politik. Det är den som ser hela landet. Tar vara på hela landets potential. Som låter hela Sverige utvecklas.***Förra året i mitt sommartal gjorde jag mig lite lustig över Miljöpartiets alla brutna vallöften. Jag ställde frågan: Miljöpartiet – vad ska de heta i nästa val? Bara Partiet? Men det är inte bara Miljöpartiet som sviker. Mest av allt sviker Socialdemokraterna. De sviker miljön, jobben, tryggheten, Sverige. Det är ganska tydligt. Sverige behöver ett nytt ledarskap. Sverige behöver trygghet. Sverige behöver Centerpartiet. Tack!

Taggar

2010-tal, 2016, Centerpartiet, Kvinna, Politiska tal, Sommartal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/annie-loof-sommartal-2016>